

Konrad Jażdżewski, Henryk Wiklak, Zygmunt Błaszczyk

Sarnowo, pow. Włocławek. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 5, 37

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SANDOMIERZ - Żmigród

Instytut Historii Kultury Materialnej
PAN w Warszawie

Badania prowadziła dr Eleonora Tabaczyńska
/autor sprawozdania/ oraz mgr Bożena Rostkowska.
Finansował WKZ w Kielcach. Pierwszy sezon badań.
Osada neolityczna kultury lendzielskiej.

Badania wykopaliskowe na Żmigrodzie /średn. "Mons Sancti Michaelis"/ poprzedziły szczegółowa prospekcja archeologiczna /w wyniku której stwierdzono wielokulturowy charakter obiektu/ oraz wstępne rozpoznanie geofizyczne. Pracami wykopaliskowymi objęte wyższą północną część wzgórza Żmigród.

W obrębie wykopu krzyżowego o powierzchni 150 m² odsłonięto 5 obiektów kultury lendzielskiej wypełnionych ciemną próchnicą oraz materiałem zabytkowym w postaci licznych fragmentów naczyń, przedmiotów krzemienych, polepy, kości zwierzęcych oraz szczątków rybich. Na uwagę zasługuje fragment obsydianu. Pozostałości osady na przebadanym obszarze są silnie zniszczone przez erozję.

Przewiduje się kontynuowanie badań w roku przyszłym. Obejmą one kulminację wzgórza, gdzie jak wykazuje dotychczasowe rozpoznanie, stan zachowania obiektów jest lepszy.

SARNOWO, pow. Włocławek
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi

Prace prowadzili pref. dr Konrad Jażdżewski,
dr Henryk Wiklak i mgr Zygmunt Błaszczak /autor
sprawozdania/. Finansował WKZ w Bydgoszczy
i MAiE w Łodzi. Siódmy i ósmy sezon badań
/1970-71/. Cmentarzysko grobowców kujawskich
kultury puoharów lejkowatych.

W 1970 roku przebadano grób centralny w grobowcu 7. Pod warstwą kamieni znajdowała się płytka jama grobowa, w której odkryto jeden szkielec leżący na wznak, głową skierowany ku "ogonowi" grobowca. Żadnych zabytków w jamie grobowej nie znaleziono.

W 1971 r. przebadano czoło grobowca i jego przedpole. Nie natrafiono na żadne zabytki. Zrekonstruowano grobowiec Nr 7.

W październiku 1971 r. rozpoczęto rekonstrukcję grobowca Nr 8. W czasie pisania sprawozdania prace nie zostały jeszcze zakończone. Przewiduje się kontynuację prac w Sarnowie w roku 1972.